

12 de setembre: El Santíssim Nom de Maria

Text de l'Evangelí (Lc 1,26-27): I en el mes sisè l'àngel Gabriel fou enviat per Déu a una ciutat de la Galilea, anomenada Natzaret, a una verge, esposada amb un home de nom Josep, de la casa de David; i el nom de la verge era Maria.

«I el nom de la verge era Maria »

Mn. Joan PERERA i Faura
(Santuari de Núria, Girona, Espanya)

Avui, celebrant el Santíssim Nom de Maria (que significa “estrella del mar”), la venerem, no sols per admiració i embadaliment. La lloem perquè Ella ha obert el camí del retrobament de l'home amb Déu. Capdavantera per a guiar-nos cap a la vida veritable, la vida de dignitat humana que ens ha ensenyat el Crist, la vida de l'amor autèntic.

Les seves vivències van ser fortes, ja des de joveneta: un embaràs inesperat, un promès que no sabia si l'havia de deixar, la possibilitat de ser acusada d'adulteri, el viatge cap a “la muntanya” per ajudar la seva cosina Isabel... I després, l'anada a Betlem a punt d'infantar, el part en condicions de forastera, la sorpresa d'uns pastors i d'uns reis que adoraven el Nadó.

Més tard el Fill es perd i el troba conversant amb els savis, i Ella sense entendre- ho. Un cop gran, Jesús marxant a predicar i enfrontar-se a les autoritats religioses, amb el perill que això suposava. I, finalment, veure'l anar cap a la creu, ensangonat i defallent.

Maria, en totes aquestes situacions, sempre va respondre amb esperança i serenor, confiant en Déu, sovint sense entendre què passava. Ara apliquem-ho a les nostres vides: davant les coses que no entenem, les posem en mans del bon Déu? O bé batallem amb Déu perquè ho posi tot a favor nostre? Volem un Déu que sigui el nostre criat, o ens fem, com Maria, petits servents de Déu?

Mirem Maria! Més que “fer”, Maria “deixa fer”. Deixa que Déu dugui els temes conflictius i punxeguts. Que de conflictes s'estalviaria el món si deixéssim que Déu conduís els afronts! Tal com ens recomana sant Bernat, «si s'alcen els vents de les temptacions, si ensopegues en els esculls de les tribulació, mira l'estrella, invoca Maria (...). Amb el seu favor, arribaràs a terme i experimentaràs amb quina raó diu l'Evangelí: 'I el nom de la verge era Maria' (Lc 1,27)».

Companya de camí, Maria, “Stella maris”, ajudeu-nos a seguir de cor i amb generositat els vostres passos de fidelitat, confiança i generositat.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «“Maria” significa “estrella del mar”, i és molt apropiat per a la Mare Verge. Perquè així com l'estrella envia els seus raigs sense destruir-se ella mateixa, així la Verge va infantar el seu Fill sense cap dany: el Fill no va disminuir la integritat virginal de la Verge» (Sant Bernat)
- «Tots els cristians som convidats a percebre en el nom de Maria el gran projecte que Déu tingué sobre aquesta criatura excelsa i, alhora, la resposta d'amor que, com a Mare, donà al seu Fill Jesús, tot col·laborant, sense estalviar esforços, en la seva obra de salvació» (Francesc)
- «L'aprofundiment en la seva fe sobre la maternitat virginal ha portat l'Església a confessar la virginitat real i perpètua de Maria, àdhuc en l'infantament del Fill de Déu fet home. En efecte, el naixement del Crist 'no va disminuir, sinó que va consagrar la integritat virginal' de la seva mare. La litúrgia de l'Església celebra Maria com la “sempre verge”» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 499)